

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: Pr-1/2026-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, OIB 14828046348, po sutkinji toga suda Lidiji Krašek, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari po tužbi tužitelja Daniela Šarića, OIB 04325776960, iz Hrašćice, Petra Zrinskog 11, Varaždin, zastupanog po punomoćniku Franu Ježiću, odvjetniku iz Varaždina, protiv tuženika AMICA d.o.o., OIB 34405101950, Varaždin, Krešimira Filića 65, zastupanog po punomoćnici Ivani Tušek, odvjetnici iz Varaždina, radi poništenja odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave na ročištu 14. travnja 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka i direktora tuženika osobno, te objave presude 14. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

" Poništava se Odluka o izvanrednom otkazu Ugovora o radu od 26. studenog 2025. godine tuženika AMICA d.o.o. sa sjedištem u Varaždinu, Krešimira Filića 65, OIB: 34405101950 kojom je tužitelju DANIELU ŠARIĆU iz Varaždina (Hrašćica), Petra Zrinskog 11, OIB: 04325776960, otkazan Ugovor o radu od 01. lipnja 2024. godine, dopunjen sklapanjem Dodatka br. 1. Ugovoru o radu dana 01. lipnja 2024. godine, Dodatka br. 2. Ugovoru o radu dana 13. siječnja 2025. godine i Dodatka broj 3. Ugovoru o radu dana 30. travnja 2025. godine.

II. Nalaže se tuženiku AMICA d.o.o. sa sjedištem u Varaždinu, Krešimira Filića 65, OIB: 34405101950, da u roku od 8 dana vrati tužitelja DANIELA ŠARIĆA iz Varaždina (Hrašćica), Petra Zrinskog 11, OIB: 04325776960, na radno mjesto koje je obavljao prije donošenja pobijane Odluke o izvanrednom otkazu Ugovora o radu od dana 01. lipnja 2024. godine, Dodatka br. 1. Ugovoru o radu dana 01. lipnja 2024. godine Dodatka br. 2. Ugovoru o radu dana 13. siječnja 2025. godine i Dodatka broj 3. Ugovoru o radu dana 30. travnja 2025. godine.

III. Nalaže se tuženiku AMICA d.o.o. sa sjedištem u Varaždinu, Krešimira Filića 65, OIB: 34405101950 da tužitelju DANIELU ŠARIĆU iz Varaždina (Hrašćica), Petra Zrinskog 11, OIB: 04325776960 nadoknadi troškove ovog parničnog postupka u roku od 8 dana. ",

kao neosnovan.

II/ Tužitelju se nalaže isplatiti tuženiku na ime troškova ovog postupka iznos od 600,00 eura (šesto eura), zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 14. listopada 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, time da se referentna stopa utvrđuje prema čl. 29. st. 8. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, 114/22, 156/22 i 155/23 ~ dalje ZOO) u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio ovome sudu tužbu protiv tuženika radi utvrđenja nezakonitosti izvanrednog otkaza ugovora o radu navodeći u tužbi da je u radnom odnosu kod tuženika temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. lipnja 2024., a koji ugovor je dopunjen Dodatkom broj 1 od 1. lipnja 2024., Dodatkom broj 2 od 13. siječnja 2025. i Dodatkom broj 3 od 30. travnja 2025. time da je temeljem navedenog ugovora obavljao poslove na radnom mjestu montera. Nadalje da mu je dana 27. studenog 2025. dostavljena Odluka o izvanrednom otkazu predmetnog ugovora o radu, a koja mu je uručena od strane odvjetnice Ivane Tušek i u kojoj odluci je toč. 1 izvanredno otkazan naprijed citirani ugovor o radu dok je u toč. 2 određeno da nema pravo na otkazni rok i da mu radni odnos prestaje s danom dostave predmetne odluke. U obrazloženju navedene odluke tuženik navodi, a to između ostalog, da je dana 20. studenog 2025. obaviješten od drugog radnika koji je također zaposlen kod tuženika, a radi se o Karlu Vazdaru, da isti ne može na terenski posao kao izaslani radnik jer ga je prethodne večeri prilikom svađe u jednom caffe baru tužitelj fizički napao te i ozlijedio tako da mu je odgrizao pola prsta na desnoj ruci. Ujedno tuženik u odluci navodi da je obaviješten da je u vezi prednjeg događaja tužitelj prijavljen policiji i da je tužitelju određen istražni zatvor. Nadalje se u odluci navodi da takvo opisano agresivno i nasilno ponašanje tužitelja, a koje je u biti napad na tijelo drugog radnika tuženika, predstavlja osobito važnu činjenicu radi koje radni odnos s tužiteljem više nije moguć. Tužitelj je protiv navedene odluke podnio dana 11. prosinca 2025. zahtjev za zaštitu prava radnika, a koji je tuženiku dostavljen dana 19. prosinca 2025. ističući kako je njegovo ponašanje posljedica samoobrana od tog drugog radnika od kojeg je ustvari on bio napadnut te ga je taj radnik Karlo Vazdar fizički napadao, udarao i gušio te mu gurao i prste u oči, a zbog čega je i tužitelj u strahu za vlastiti život i ozlijedio Karla Vazdara, međutim ne na način da bi mu odgrizao pola prsta. Tuženik je na zahtjev za zaštitu prava odgovorio dana 29. prosinca 2025. na način da je zahtjev odbio kao neosnovan. Tužitelj smatra da je tuženik dao paušalno obrazloženje te je ujedno naveo da je kazneni postupak protiv njega još uvijek u tijeku i da on nije proglašen krivim pa ga se niti ne može smatrati krivim dok mu se krivnja ne dokaže pravomoćnom sudskom odlukom. Ujedno tužitelj navodi da mu tuženik nije pružio niti mogućnost iznošenja obrane, a to sukladno odredbi iz čl. 119. Zakona o radu i smatra da je tuženik bez obzira što se on u to vrijeme nalazio u istražnom zatvoru mogao zatražiti njegovo očitovanje na isti način kako mu je i dostavio odluku. Ujedno bi mu se nedolazak na posao zbog boravka u istražnom zatvoru mogao nadomjestiti korištenjem godišnjeg odmora odnosno plaćenog ili neplaćenog dopusta. Prema tome

je tužitelj u tužbi zatražio poništenje navedene odluke o izvanrednom otkazu, a ujedno je zatražio i vraćanje na rad kao i naknadu troškova ovog postupka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se u cijelosti usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja priznajući da je doista dana 26. studenog 2025. donio osporenu odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelja, a to zbog postojanja osobito važne činjenice zbog koje uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka nastavak radnog odnosa nije moguć. Tu odluku je tužitelju uručio putem odvjetnice Ivane Tušek za vrijeme njegovog boravka u istražnom zatvoru, a kada je odvjetnica i dobila dozvolu za ulazak u istražni zatvor. Ujedno je priznao da je doista tužitelj dna 19. prosinca 2025. dostavio zahtjev za zaštitu prava, a koji zahtjev je tuženik odbio dana 29. prosinca 2025. Tuženik navodi da su neosnovani navodi tužitelja iz tužbe da mu je ugovor o radu otkazan bez da mu se dala mogućnost iznašanja obrane te ističe da je odredbom iz čl. 119. st. 2. Zakona o radu propisano da je poslodavac dužan omogućiti radniku iznašanje obrane osim ako postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini te ističe da se u ovom slučaju dogodio upravo takav slučaj jer se tužitelj nalazio u istražnom zatvoru. Nadalje tuženik ističe da se prvenstveno odluka o otkazu temelji na činjenici nasilnog ponašanja prema drugom radniku tuženika Karlu Vazdaru koji je i ozlijeđen u takvom ponašanju te je tužitelj u tom ponašanju odgrizao dio prsta Karlu Vazdaru i takvo ponašanje predstavlja osobito važnu činjenice radi koje radni odnos tužitelja kod tuženika više nije moguć. Naime tužitelj je izazivanjem svađa i fizičkog sukoba pa i napadom na drugog radnika izvan radnog vremena doveo do narušavanja potrebnih kolegijalnih odnosa za obavljanje normalnog rada kod tuženika, a ujedno je takvo ponašanje naštetilo i samom ugledu tuženika. Ujedno je zbog takvog ponašanja došlo i do poremećaja u samom procesu rada budući tuženikovi radnici obavljaju poslove elektro montaže na inozemnim gradilištima te je svakako bitna usredotočenost radnika na njihov posao radi uspješnog obavljanja poslova, ali i mogućeg sprječavanja nepažnje za uredno i sigurno obavljanje poslova. Smatra da se svi problemi među radnicima moraju rješavati u granicama pristojnog ponašanja kamo ne ulazi fizički napad jednog radnika na drugog radnika. Takvo ponašanje tužitelja je ujedno propisano kao zabranjeno i u čl. 2. Pravilnika o radu tuženika pa i u čl. 44. istog Pravilnika. Tuženik ističe da nije mogao tužitelju nadomjestiti boravak tužitelja u istražnom zatvoru godišnjim odmorom jer je tuženik već do tog dana i iskoristio godišnji odmor, a zbog ponašanja tužitelja je ustvari ostao u tom trenutku bez dvojice radnika te je svakako narušen radni proces i organizacija rada kod tuženika. Stoga tuženik i smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan te je i predložio odbijanje istog kao neosnovanog uz obvezu tužitelja naknade prouzročenog parničnog troška tuženiku.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je prije svega saslušao tužitelja i direktora tuženika u svrhu dokazivanja te svjedoke Karla Vazdara i Damjana Petrovića. Također je izvršen i uvid dokumentaciju uz tužbu sa listova 6-25 spisa, u dokumentaciju uz odgovor na tužbu sa listova 36-59 spisa, zatim u dokumentaciju tuženika sa listova 64-74 spisa, u obračun isplaćene plaće tužitelja za studeni 2025. (listovi 87-88 spisa) kao i u preslikane dijelove predmeta br. K-6/2026 koji se nalaze u privitku spisa.

4. Na temelju tako provedenih dokaza ocjenjujući sve zajedno i svakog posebno, a to sukladno odredbi iz čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08,

57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22, 155/23 i 146/25- dalje: ZPP). sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti neosnovana.

5. Iz provedenih dokaza sud je kao nesporno utvrdio slijedeće:

- da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme koji je zaključen dana 1. lipnja 2024., a kojim ugovorom se nastavlja radni odnos tužitelja kod tuženika temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme od dana 4. travnja 2024. te su stranke uz ugovor o radu od 1. lipnja 2024. zaključile i tri dodatka navedenom ugovoru i to od 1. lipnja 2024., 13. siječnja 2025. i 30. travnja 2025., a u kojim dodacima je u čl. 2. navedeno mjesto rada tužitelja kao i u čl. 7. način isplata plaća,
- da je tuženik tužitelju otkazao ugovor o radu odlukom o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 26. studenog 2025. zbog postojanja osobito važne činjenice zbog koje uz uvažavanja svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka nastavak radnog odnosa nije moguć, te da radniku radni odnos prestaje danom dostave ove odluke bez prava na otkazni rok, a da sva prava iz rada i po osnovi rada radnik ostvaruje do roka iz toč. 2 odluke (dostava odluke o otkazu),
- da je tužitelj predmetnu odluku o otkazu primio dana 27. studenog 2025. te je dana 11. prosinca 2025. podnio zahtjev za zaštitu prava radnika, a koji zahtjev je tuženik primio dana 19. prosinca 2025. (listovi 39-40 spisa) i na koji zahtjev je tuženik odgovorio dana 29. prosinca 2025. na način da je odbio zahtjev za zaštitu prava kao neosnovan,
- da je protiv tužitelja radi događaja od 19. studenog 2025. podignuta 15. prosinca 2025. optužnica, a to radi počinjenja kaznenog djela protiv života i tijela, teškom tjelesnom ozljedom, opisano i kažnjivo po čl. 118. st. 1. Kaznenog zakona i kaznenog djela protiv osobne slobode-prijetnjom, opisano i kažnjivo po čl. 139. st. 2. Kaznenog zakona,
- da je tužitelj presudom Općinskog suda u Varaždinu br. K-6/2026-51 od 19. svibnja 2026. proglašen krivim za navedena kaznena djela te je i osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i jedan mjesec, a ujedno mu je i izrečena i sigurnosna mjera zabrane približavanja, uznemiravanja ili uhođenja oštećenom Karlu Vazdaru kojem se ne smije približiti na udaljenost manju od 100 m, a koja mu se sigurnosna mjera izriče u trajanju od dvije godine time da navedena presuda u vrijeme zaključenja glavne rasprave nije bila pravomoćna,
- da je tužitelj u događaju od 19. studenog 2025. u caffe baru "Pablo" u tijeku verbalne prepirke i naguravanja sa Karlom Vazdarom Karlu Vazdaru odgrizao gornji dio četvrtog prsta desne šake, a koja ozljeda je teška tjelesna ozljeda te mu istovremeno i prijetio da će njega i njemu bliske osobe usmrtniti.

6. Sporno je između stranaka da li je sporna odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelju kojom mu je otkazan ugovor o radu zakonita ili ne.

7. Prije svega valja reći da je izvanredni otkaz ugovora o radu propisan odredbom iz čl. 116. st. 1. Zakona o radu (Narodne novine broj 93/14, 127/17, 98/19 i 151/22 ~ dalje ZR), a koja odredba propisuje da poslodavac i radnik imaju opravdani razlog za otkaz ugovora o radu sklopljenog na neodređeno ili određeno vrijeme bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka (izvanredni otkaz), ako

zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka nastavak radnog odnosa nije moguć. Odredbom iz čl. 116. st. 2. ZR-a je propisano da se ugovor o radu može izvanredno otkazati samo u roku od 15 dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji. Iz odluke o izvanrednom otkazu (listovi 6-7 i 36-37 spisa) je vidljivo da je ista donesena dana 26. studenog 2025. time da se ista temelji na događaju koji se dogodio dana 19. studenog 2025., a o kojem događaju je poslodavac obavješten dana 20. studenog 2025. Također je odredbom iz čl. 119. st. 2. ZR propisano da je poslodavac prije redovitog ili izvanrednog otkazivanja uvjetovanog ponašanjem radnika dužan omogućiti radniku da iznese svoju obranu osim ako postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini.

8. Iz provedenih dokaza, a to naročito saslušanja tužitelja te svjedoka, ali i uvidom u kazneni predmet sud je utvrdio da se dana 19. studenog 2025. u večernjim satima u caffe baru "Pablo" dogodio verbalni i fizički sukob tužitelja i svjedoka Karla Vazdara, a koji je završio na način da je tužitelj u međusobnom fizičkom sukobu odgrizao dio četvrtog prsta desne ruke svjedoku Karlu Vazdaru, a zbog koje ozljede je Karlo Vazdar i zatražio liječničku pomoć s tim da je konačno u medicinskom zbrinjavanju navedene ozljede došlo i do djelomične amputacije navedenog prsta. Ta ozljeda je u svakom slučaju bila teške naravi te je Karlo Vazdar zbog iste bio i na bolovanju dok je tužitelj zbog počinjenja te ozljede završio i u višemjesečnom istražnom zatvoru kako je to i navedeno u kaznenom predmetu. Prema provedenim dokazima sud je utvrdio da su tužitelj i svjedok Karlo Vazdar prije toga zajedno sa drugim radnicima tuženika bili na pogrebu poslovođe tuženika, a nakon toga završili u navedenom caffe baru s tim da su već i prije dolaska u caffe bar na druženju poslije pogreba konzumirali alkoholna pića, a što su nastavili i u samom caffe baru tako da su ustvari u vrijeme kada je sukob započeo između njih i bili pod utjecajem alkohola. Sam sukob koji je bio verbalne naravi ispočetka je započeo kada su isti razgovarali o radu kod tuženika pa i o kvaliteti rada tužitelja i kada je svjedok Vazdar naveo da postoje primjedbe na rad tužitelja, što je nagnalo tužitelja da kontaktira telefonom neke od radnika radi dokazivanja svoje kvalitete, a tijekom kojeg kontakta pa i daljnjeg verbalnog sukoba je došlo do razbijanja mobilnog telefona tužitelja i to upravo od strane Karla Vazdara i što je pretvorilo sukob i u fizički sukob između njih dvojice. U tom fizičkom sukobu su ih razdvajali prisutni kolege i to prvenstveno saslušani svjedok Damjan Petrović kao i drugi radnik Matija Grgić te se nakon razdvajanja smatralo i da će se njihov sukob završiti, a pogotovo imajući u vidu činjenicu da je pozvan taksi kako bi tužitelj mogao otići iz lokala. No da je praktično po dolasku taksija i izlasku tužitelja iz lokala opet između tužitelja i svjedoka Vazdara došlo do verbalnog sukoba pa i prijetnji tužitelja prema svjedoku Vazdaru, a što je opet dovelo do daljnjeg fizičkog sukoba između njih dvojice u kojem fizičkom sukobu su obojica i pala na pod i prilikom "hrvanja" njihov dvojice na podu je i došlo do ozljeđivanja svjedoka Vazdara od strane tužitelja na način da mu je tužitelj odgrizao gornji dio prsta i kada je ustvari i utvrđeno i od svjedoka da se doista dogodilo takvo ozljeđivanje je tužitelj i napustio navedeni caffe bar. Dakle iz iskaza svjedoka, ali i samog tužitelja te naročito uvidom u sam kazneni predmet te čitajući iskaze tamo saslušanih svjedoka pa i tužitelja kao okrivljenika sud je utvrdio da su i tužitelj i svjedok Vazdar u vrijeme njihovog verbalnog i fizičkog sukoba u caffe baru "Pablo" bili pod utjecajem alkohola. Da je taj sukob završio po ozljeđivanju svjedoka Vazdara, a koje ozljeđivanje je bilo takve naravi da je

svjedoku amputiran dio prsta i zbog čega je taj svjedok završio na bolovanju dok je tužitelj nakon prijave sukoba djelatnicima policije završio u istražnom zatvoru, a gdje se i nalazio za vrijeme trajanja kaznenog postupka. Iz iskaza svjedoka i stanja kaznenog predmeta je sud nedvojbeno utvrdio da su i tužitelj i svjedok bili u tom fizičkom sukobu koji je rezultirao ozljeđivanjem svjedoka Vazdara, a koju ozljedu je naveo upravo tužitelj. Također je nesporna činjenica da su i tužitelj i svjedok Vazdar zaposleni kod istog poslodavca i rade gotovo iste poslove osim što je svjedok Vazdar i voditelj grupe radnika kada se radi na terenu, a iz iskaza svjedoka pa i ugovora o radu pa i dodacima na ugovor o radu tužitelja je vidljivo da se rad odvijao u inozemstvu, a uostalom navedeno proizlazi i iz iskaza tužitelja i direktora tuženika time da direktor tuženika u svom iskazu navodi da tužitelj ipak nije bio u istoj radnoj poziciji kao i svjedok tj. nije bio voditelj grupe radnika. Nadalje jasno je da je tužitelj i proglašen krivim doduše ne pravomoćnom presudom, za kaznena djela nanošenja teške tjelesne ozljede te prijetnje drugoj osobi. Uvažavajući stanje kaznenog predmeta, ali i iskaze tužitelja te svjedoka u ovom predmetu sud smatra da je doista tužitelj odgovoran za navedenu ozljedu svjedoku i to bez obzira što je svjedok Vazdar i sam aktivno sudjelovao u ovom međusobnom sukobu svjedoka i tužitelja. Naime sam tužitelj je praktično prilikom izlaska iz lokala ponovno došao u lokal zaprijetivši i svjedoku te na taj način i započeo drugi dio fizičkog sukoba u kojem je došlo do ozljeđivanja svjedoka Vazdara iako je mogao napustiti lokal bez ozljeđivanja druge osobe i kada bi ustvari cijeli sukob završio manje-više na verbalnom sukobu bez ozljeđivanja bilo koga od njih te eventualno sa manjom materijalnom štetom obzirom na uništeni mobilni telefon. Prema tome je sud zaključio da je doista upravo tužitelj taj koji je u konačnici skrivio ovaj štetni događaj i naročito ozljeđivanje drugog radnika tuženika.

9. Tuženik u svom Pravilniku o radu od 21. lipnja 2023.-dalje Pravilnik (listovi 47-55 spisa) u čl. 2. propisuje između ostalog da je svaki radnik tuženika obavezan pristojno se i dolično ponašati prema poslovnim partnerima i međusobno te prema nadređenim osobama kao i izbjegavati svako ponašanje kojim se remeti rad ili poslovanje poslodavca ili nanosi šteta ugledu poslodavca, a također i da je zabranjeno svako izazivanje svađe, nereda, tučnjave te drugo nedolično ponašanje na radnom mjestu, za vrijeme i izvan radnog vremena. Čl. 44. Pravilnika pak je propisano da radnik koji svojom krivnjom ili nepažnjom ne ispunjava svoje dužnosti i radne obveze ili se ne pridržava općih akata društva, odredbi i naloga poslodavca čini povredu radne obveze za koju poslodavac može otkazati ugovor o radu, a u navedene povrede ulazi i tjelesni napad na drugog radnika. Prema provedenim dokazima sud je utvrdio da je tužitelj u ovim spornim događajima učinio upravo navedene povrede i to izvan radnog vremena na javnom mjestu napadom i ozljeđivanjem drugog radnika. Tuženik u odluci o otkazu se i poziva na navedene povrede iako ne navodi i točne oznake samog pravilnika u kojem su te povrede i naznačene.

10. Činjenica jest također da je doista odredbom iz čl. 119. st. 2. ZR propisano omogućavanje obrane radniku kojemu se namjerava otkazati ugovor o radu osim ukoliko postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini. Tuženik je prije donošenja sporne odluke, a kako to i navodi direktor tuženika u svom iskazu sam izvršio određene izvide u vezi spornih događaja te dinamike tog događaja, a nedvojbeno jest da je utvrdio ozljeđivanje svjedoka Vazdara koji zbog te ozljede nije mogao sudjelovati u radnom procesu tuženika te imajući u vidu činjenicu da je tužitelj zbog tog događaja bio u istražnom zatvoru i da je nesporno tužitelj ozlijedio svjedoka

Vazdara, sud smatra da su u ovom slučaju postojale okolnosti zbog kojih tuženik kao poslodavac tužitelja nije bio u obvezi omogućiti tužitelju obranu. Tuženik je otkazao tužitelju ugovor o radu temeljem odredbe iz čl. 116. st. 1. ZR, a koji izričito propisuje da poslodavac i radnik imaju opravdani razlog za otkaz ugovora o radu sklopljenog na neodređeno ili određeno vrijeme bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka, ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka nastavak radnog odnosa nije moguć. Iz same odluke jasno proizlazi da je izvanredni otkaz tužitelju dan zato što tužitelj je postupio protivno svojim obvezama koje su propisane i navedene u Pravilniku tj. općem aktu tuženika i prema kojem pravilniku je za takvo postupanje radnika i predviđen otkaz ugovora o radu. Nedvojbeno jest da je tužitelj doista postupio protivno odredbama Pravilnika te je sudjelovao u svađi i sukobu sa drugim radnikom tuženika, a ujedno je i nanio tom drugom radniku tjelesnu ozljedu. U trenutku donošenja sporne odluke se nije niti znalo na koji način bi se eventualno okončao kazneni postupak te da li će se uopće isti provoditi već je odluka o otkazu kako to proizlazi iz njezinog sadržaja donesena isključivo zbog povrede obveze iz radnog odnosa koje su propisane u pravilniku tuženika, a koje povrede je nedvojbeno tužitelj i počinio.

11. Nadalje se ovdje mora reći da je sama odluka o izvanrednom otkazu donijeta sukladno odredbi iz čl. 116. st. 1. ZR te u roku propisanom odredbom iz čl. 116. st. 2. ZR, a također i da je tužitelj podnio zahtjev za zaštitu prava sukladno odredbi iz čl. 133. st. 1. ZR na koji je poslodavac ovdje tuženik odgovorio u roku iz čl. 133. st. 2. ZR te potom temeljem iste zakonske odredbe u zakonom propisanom roku tužitelj i podnio tužbu u ovom predmetu. Sud je utvrdio da obzirom na ponašanje tužitelja kojim je nedvojbeno povrijedio obveze iz radnog odnosa koje je tuženik propisao u svom Pravilniku, da tuženik osnovano tvrdi da zbog svih okolnosti te interesa obiju stranaka nastavak radnog odnosa nije moguć, a slijedom čega je sud utvrdio neosnovanim tužbeni zahtjev tužitelja.

12. Što se tiče provedenih dokaza sud je u cijelosti prihvatio iskaze direktora tuženika te iskaze svjedoka Vazdara i Petrovića dok nije prihvatio iskaz tužitelja budući je on u cijelosti opravdavao svoje postupanje iako je jasno da je doista počinio povrede obveze iz radnog odnosa, a naročito ozlijedio drugog radnika tuženika i to na javnom mjestu, a čime je ipak naštetio po mišljenju suda i ugledu svog poslodavca te za njegovo ponašanje u tom štetnom događaju doista ne postoje nikakvi opravdani razlozi. Dokazi koje sud posebno ne obrazlaže u ovoj odluci, sud smatra irelevantnim za ishod ovog postupka.

13. Slijedom navedenog je presuđeno kao u izreci.

14. Odluka o trošku temelji se na odredbi iz čl. 154. st. 1. ZPP-a. sud je tuženiku dosudio jednokratnu nagradu za zastupanje prema tbr. 7. toč. 2. st. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23-dalje OT) u iznosu od 500,00 eura (4 radnje-odgovor na tužbu te zastupanje na tri ročišta kod suda) te prema tbr. 7. toč. 2. st. 2. OT 100,00 eura (jedna daljnja radnja-pristup za zastupanje na ročištu za objavu) odnosno sveukupno 600,00 eura. Dosuđeni troškovi su po mišljenju suda bili nužni i opravdani za vođenje ovog postupka prema odredbi iz čl. 155. ZPP-a, te su usklađeni sa važećom odvjetničkom tarifom. Na dosuđeni trošak

Poslovni broj: Pr-1/2026-9

je dosuđena zatezna kamata sa zateznom kamatom prema odredbi iz čl. 155. st. 3. ZPP-a.

U Varaždinu 14. listopada 2026.

Sutkinja
Lidija Krašek

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu putem ovog suda, pismeno u tri primjerka.

Ukoliko je stranka bila uredno obavještena o ročištu za objavu odluke, a istom ročištu nije pristupila tada će se dan objave odluke na e-oglasnoj ploči smatrati kao dan primitka pismenog otpravka presude.

U slučaju da stranka nije bila uredno obavještena o ročištu za objavu tada će joj se pismeni otpravak odluke dostaviti putem pošte te će se kao dan primitka uzeti dan kada joj je ista uručena od strane službenika pošte.

U razdoblju od 1. – 15. kolovoza rokovi za žalbu ne teku.

Dostaviti:

- 1/ Odvjetnik Fran Ježić, Varaždin (za tužitelja)
- 2/ Odvjetnica Ivana Tušek, Varaždin (za tuženika)

Broj zapisa: **9-3088e-a56a6**

Kontrolni broj: **08035-ea96d-2b3ae**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.